



ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 10 października 2025 r.

Pozycja 291

POSTANOWIENIE

z dnia 16 kwietnia 2025 r.

Sygn. akt Ts 175/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Rafał Wojciechowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej R.S. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 93 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1357) w związku z art. 1 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53) w zakresie, w jakim „umożliwia przekazanie zarządzeniem wniesionej przez skazanego skargi na decyzję Dyrektora Zakładu Karnego wbrew wyraźnej regulacji art. 7 § 1 k.k.w. do rozpoznania według właściwości przez Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej”, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 7, art. 54, art. 73 w związku z art. 32 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) art. 12 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1064) w związku z § 2 pkt 10 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie siedzib, terytorialnego zasięgu i szczegółowego zakresu działania dyrektorów okręgowych Służby Więziennej oraz struktury organizacyjnej okręgowych inspektoratów Służby Więziennej (Dz. Urz. MS z 2021 r. poz. 320) w związku z art. 93 § 2 ustawy – Kodeks postępowania karnego w związku z art. 1 § 2 ustawy – Kodeks karny wykonawczy w zakresie, w jakim „zobowiązuje Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej wbrew wyraźnemu brzmieniu art. 7 § 1 k.k.w. do rozpoznania sprawy przekazanej przez Sąd Penitencjarny”, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 7, art. 54, art. 73 w związku z art. 32 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 2 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 17 sierpnia 2022 r. (data nadania) R.S. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu,

wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

Dyrektor Zakładu Karnego w R. decyzją z 24 stycznia 2022 r. (znak: [...]) odmówił skarżącemu dostępu do wskazanych przez niego programów telewizyjnych.

Dyrektor Okręgowy Służby Więziennej w K. pismem z 25 marca 2022 r. (znak: [...]) w odpowiedzi na skargę z 31 stycznia 2022 r., skierowaną do Sądu Okręgowego w R. i przekazaną zgodnie z właściwością, uznał skargę za bezzasadną. Orzeczenie to, doręczone 29 marca 2022 r., wskazane zostało przez skarżącego jako ostateczne rozstrzygnięcie w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 6 października 2022 r. (doręczonym 13 października 2022 r.) wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez udokumentowanie daty doręczenia orzeczenia wskazanego w skardze konstytucyjnej jako ostateczne oraz doręczenie odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem pisma z 24 stycznia 2022 r. (znak [...]).

Skarżący odniósł się do zarządzenia w piśmie z 20 października 2022 r. (data nadania).

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 18 maja 2023 r. (doręczonym 1 czerwca 2023 r.) skarżący został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) doręczenie odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem (wraz z czterema kopiami): a) decyzji Dyrektora Zakładu Karnego w R. w sprawie odmowy dostępu do programów telewizyjnych, b) pisma z 24 stycznia 2022 r. (znak: [...]), c) zarządzenia Sądu Okręgowego w R. w sprawie przekazania skargi skarżącego na decyzję, o której mowa w punkcie 1 lit. a, do załatwienia Okręgowemu Dyrektorowi Służby Więziennej w K., d) pouczenia o prawie, terminie i sposobie wniesienia skargi na decyzję Zastępcy Okręgowego Dyrektora Służby Więziennej w K. z 25 marca 2022 r. (znak: [...]) – jeżeli zostało doręczone skarżącemu, e) wszystkich wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć, potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej, o której mowa w art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393); 2) udokumentowanie (wraz z czterema kopiami) dat: a) doręczenia skarżącemu orzeczenia wskazanego w skardze konstytucyjnej jako ostateczne, b) doręczenia pełnomocnikowi skarżącego pisma organu samorządu zawodowego informującego o ustanowieniu go pełnomocnikiem dla skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem; 3) poinformowanie, czy od wskazanego w skardze konstytucyjnej ostatecznego orzeczenia został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia; 4) wyjaśnienie, czy wzorcem kontroli w niniejszej sprawie jest również art. 54 ust. 2 Konstytucji (wraz z czterema kopiami); 5) w razie pozytywnej odpowiedzi na punkt 4 zarządzenia (wraz z czterema kopiami): a) wskazanie naruszonych wolności lub praw konstytucyjnych skarżącego wynikających z art. 54 ust. 2 Konstytucji, b) wskazanie sposobu naruszenia tych praw, c) uzasadnienie zarzutu niezgodności kwestionowanych przepisów z tymi konstytucyjnymi wolnościami lub prawami skarżącego; 6) uzasadnienie zarzutów niezgodności zaskarżonych regulacji z konstytucyjnymi wolnościami lub prawami skarżącego wynikającymi z art. 2 i art. 32 Konstytucji, w związku z innymi wzorcami kontroli wskazanymi w skardze.

Skarżący odniósł się do wezwania w piśmie z 9 czerwca 2023 r. (data nadania). Nie usunął wszystkich wskazanych braków, tj. nie doręczył zarządzenia Sądu Okręgowego w R. w sprawie przekazania skargi skarżącego na decyzję do załatwienia Okręgowemu Dyrektorowi Służby Więziennej w K., nie udokumentował daty doręczenia pełnomocnikowi skarżącego pisma organu samorządu zawodowego informującego o ustanowieniu go pełnomocnikiem dla skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem, ponadto lakonicznie odniósł się do punktu 5 i 6 wezwania sędziego TK.

Zdaniem skarżącego niezgodna ze wskazanymi przepisami Konstytucji jest możliwość przekazania zarządzeniem skargi na decyzję Dyrektora Zakładu Karnego wbrew regulacji art. 7 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53; dalej: k.k.w.) do rozpoznania według właściwości przez Dyrektora Okręgowej Służby Więziennej oraz zobowiązanie Dyrektora Okręgowej Służby Więziennej wbrew art. 7 § 1 k.k.w. do rozpoznania sprawy przekazanej przez sąd penitencjarny.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia warunków wynikających zarówno z art. 79 ust. 1 Konstytucji, jak i przepisów ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK, jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w u.o.t.p.TK, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Jeżeli Trybunał, dokonując analizy formalnej skargi konstytucyjnej, dopatrzył się uchybień, które mogły zostać sanowane, to obowiązkiem skarżącego było wykonać wezwanie Trybunału z należytą starannością (zwłaszcza, że zarządzenie sędziego TK zawierało stosowne pouczenie w brzmieniu: „[w] przypadku nieusunięcia powyższych braków w wyznaczonym terminie, wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu”).

W sprawie będącej przedmiotem niniejszego rozpoznania, pomimo prawidłowego doręczenia pełnomocnikowi skarżącego zarządzenia sędziego Trybunału z 18 maja 2023 r. (data doręczenia 1 czerwca 2023 r.), braki skargi nie zostały usunięte.

Okoliczność ta jest – zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK – podstawą odmowy nadania analizowanej skardze dalszego biegu.

W tym stanie rzeczy Trybunał postanowił jak na wstępie.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.